

Kommunistisk Fællesliste

En anden vej for Aarhus Kommune

Indledning

Kommunisternes mål er en ny type samfund, et socialistisk samfund. Her træffes de vigtige beslutninger, der udstikker samfundets kurs mod fremtiden, af de folkelige kræfter med arbejderklassen i fronten. De træffes ikke på lukkede kontorer i bank- og koncernhovedsæder. Målet vil være opfyldelsen af fællesskabets behov og ikke af kapitalhaveres trang til at udpresse størst mulig profit. Det er det, vi ser nu, formidlet gennem den stadig stramme EU-styring, som Danmark har underkastet sig. En sådan omvæltning kræver, at befolkningen rejser kravet om dybtgående ændringer med styrke og vedholdenhed.

Selv om vi i vores land kun ser små spirer til en sådan bevægelse, og selv om den kommunale politiks rækkevidde umiddelbart kun er kommunegrænserne, vil kommunisterne heller ikke her være passive. Med dette program vil vi give vores analyse af årsagerne til den aktuelle situation, som den afspejler sig på det kommunale område. Her må især nævnes forringelsen af kommunens ydelser for den almindelige befolkning. Vi vil vise veje i den kamp, der skal til for at ændre den EU-dikterede, kapitalvenlige kurs, der føres af et overvældende flertal af byrådsmedlemmer hen over midten i Aarhus Byråd.

I. Den kommune, vi vil

Den kommune, vi vil, bygger på fællesskab. Et fællesskab, der gælder uanset oprindelse, køn, seksuel orientering eller verdensanskuelse.

Vi vil en kommune

- med en stærk velfærdssektor af høj kvalitet, hvor ingen, der har sociale eller alders- og helbredsrelaterede problemer, bliver ladt i stikken,
- hvor social dumping er utænkelig,
- hvor der er job nok, job på overenskomstmæssige vilkår,
- hvor børn og unge har høj prioritet, hvor

der er uddannelsesmuligheder og praktikpladser for alle,

- hvor fritiden byder på masser af ikke-kommercielle udfoldelsesmuligheder, ikke mindst for de unge,
- hvor man har demokratisk indflydelse, udover krydset hver fjerde år,
- hvor bystyret viser respekt for beboerne i lokalområderne og ikke for pengemænd og spekulanter,
- hvor by- og trafikudviklingen styres under hensyn til at ingen, hvor de bor, udsættes for plagsom støj eller forurenede og sundhedsfarlig luft,
- der er bæredygtig og grøn, og som vi kan lide at leve i og at vise frem,
- der har et blomstrende, folkeligt kulturliv,
- der vender ryggen til racisme og fascisme.

Med de ressourcer, der er til rådighed for os i dag, kunne visionen realiseres; men virkeligheden ser anderledes ud. Vi bevæger os væk fra og ikke nærmere til dette mål. Tendensen ses ikke bare i Aarhus Kommune, men i alle landets kommuner, ja i kommuner i hele EU-området og andre dele af den kapitalistiske verden.

For kommunisterne er det helt afgørende at have kendskab til de kræfter, der står bag denne menneskefjendske udvikling, samt at udbrede dette kendskab. For de partier, der har dannet regeringer siden tilslutningen til EU i 1972, gælder det omvendte. Uanset "røde" eller "blå" talemåder har de diskret rettet sig ind efter en EU-politik på kapitalens betingelser. Om borgmesteren hedder Gade (V) eller Bundsgaard (S), kører politikken i den samme, forkerte retning.

Kommunisterne vil igen og igen minde byrådet om den almindelige befolknings ønsker og behov. Vi vil være den forlængede arm for alle, der kæmper for en bedre by, baseret på fællesskab.

2. Nedtur i Aarhus, hvad sker der?

Aarhus venstreborgmester blev ikke genvalgt i 2005. Det var en protest mod de forudgående angreb på den kollektive velfærd. Alligevel indgik den socialdemokratiske borgmester året efter et budgetforlig med de borgerlige indeholdende besparelser på 410 mio hvert år frem til 2010. I overensstemmelse med VKO-regeringens såkaldte genopretningsplan vedtog Aarhus Kommune i 2010 at spare i alt 361 mio kr på drift hvert år 2011-14. Disse besparelser kom oven i besparelserne fra 2006. I 2013 skæres 200 mio. kr. eller 1,6% af serviceudgifterne i forhold til 2012.

2.a Børn og ældre

De hårdest ramte områder i perioden 2011-14 er børn og unge, kulturen og sundhed og omsorg. Fra 2010 til 2011 mistede børne- og ungeområdet og ældreområderne hver ca. 300 ansatte.

I budgettet for 2012 indgik besparelser på 37 mio på folkeskolerne. Under tryk heraf forhandlede lærerne sig frem til den såkaldte Aarhusmodel med mere undervisningstid og mindre tid til forberedelse. Den skulle træde i kraft i august 2013, men blev væltet over ende af Kommunernes Landsforenings (KL's) lock-out i foråret 2013. Aarhus Kommune svigtede groft lærerne og støttede op om lockouten. Som et andet element i besparelserne skulle der ske skolelukninger. Som nævnt andet steds gik dette spil ikke helt efter beregningen på grund af forældrenes modstand.

"Frit valg" af skole, en opfindelse af VKO-regeringen, har ført til dannelse af ghettoskoler i Aarhus med en uhensigtsmæssig høj andel af elever fra indvandrerfamilier.

29 mio. kroner, Aarhus andel af de midler, som regeringen i 2012 satte på finansloven til kvalitetsforbedringer for de 0 - 6 årige, forsvandt i Aarhus op i den blå luft, da kommunen samtidig skulle spare. Budgettet bliver mindre år for år også for dette område. Det skyldes dels manglende prisfremskrivning, dels at by-

rådet besluttede, at området skulle bidrage til at finansiere nogle innovationsprojekter m.v.

Besparelserne har på ældreområdet ført til stigende arbejdstempo, der medfører stress og nedslidning. På plejehjemmet Ceres Huset havde ansatte i plejen i 2012 klaget over et uudholdeligt arbejdstempo, men uden resultat. Først da de gik i strejke fik de rådmanden og ledelsen i tale. Strejken førte til, at fyringen af 3 kolleger blev aflyst, og at de fik nogle arbejdsmæssige forbedringer.

Oven i de pålagte besparelser har Aarhus Kommune haft et underforbrug i forhold til rammeaftalen med Finansministeriet. Det skyldes frygt for overskridelser, da sådanne udløser straffebøder. I 2011 lå underforbruget på mere end 100 mio i alt på børne- og ældreområdet.

Siden 2010 har KL arbejdet på at beskære udgifterne på områder som specialundervisning i skolerne og udsatte børn og handicappede. Disse ydelser er lovbestemte og derfor ikke regulerbare. Regeringen løste dilemmaet ved at tillade, at hensyn til kommunens økonomi nu er en faktor, der kan indgå f. eks. ved tildelingen af institutionsplads eller handicap-hjælper. Det gav ikke anledning til protester fra Aarhus Kommunes S-SF flertal.

Tvært imod indgik S og SF i 2012 forlig med de borgerlige om gradvist at sænke den erhvervsskat, der kaldes dækningsafgiften. Det vil betyde, at der efter 2020 hvert år er 200 mio kr. mindre til velfærden.

2.b Planlægning

Aarhus Kommune har i en årrække sultet den offentlige transport, og Aarhus by plages af trafikpropper. Stærkt trafikerede udfaldsveje gennemskærer byen. Containertrafikken fra havnen betyder støjplage og forurenset luft. Den nye bydel på havnen rummer bl. a. firmadomiciler, liebhaverlejligheder og stort parkeringsanlæg. Det vil næppe afhjælpe byens kroniske trafikproblem. Byen har sit ghetto-område i Gellerup og sine rigmandskvarterer i Skåde og Risskov. Til disse kan nu føjes en

direktørbræmme langs kysten fra Fedet til Hotel Marselis. Karakteristiske bymiljøer forsynes med afstikkende nybygninger, og bevaringsværdige bygninger rives ned. Det er "planlægning" til fordel for investorerne.

2.c Privatisering og udlicitering

VKO-regeringen lavede aftaler med KL om privatisering og udlicitering med præcise procentmål. I 2015 skulle kommunerne nå op på 31½%. S-SF regeringen går også helhjertet ind for konkurrenceudsættelse, men har dog fjernet kravet til en bestemt procentdel. Det er ikke bare rengøring, grønne områder ol., det drejer sig om. I 2013 har byrådet taget hul på udbud af plejehjem. Et enkelt lyspunkt: Aarhus' privatiseringsgrad lå i 2009 over landsgennemsnittet med 27,1%, men er i 2010 faldet til 24,9. Landsgennemsnittet var 2010 på 25,7%.

Påstanden er, at udlicitering sparer penge. Udliciteringer indgår således i budgetforhandlingerne i byrådet, hvor fiktive sparebeløb allerede på forkant indregnes i budgettet. Når besparelsen på forhånd er trukket fra i budgettet, men ikke kan opnås i virkeligheden, må den pågældende magistrat så skære ned på andre områder.

Byrådets beslutning om at udlicitere skole-rengøring udløste i 2012 en ren skandale. Rengøringspersonalet klagede i den lokale presse over stærkt forceret arbejdstempo og dårlig ledelse. Skoleledere og forældre klagede over beskidte lokaler og svinke toiletter. Skoler måtte af eget budget hyre ekstra rengøringsfolk.

2. d Demokrati

Budgetlægning går i Aarhus Kommune gennem en række faser med sparekataloger og indsigelsesmuligheder. I sidste instans afgøres budgettet dog i korridorerne ud på de små timer. Her er man uden for rækkevidde af brugerne af byens ydelser og kommunens tillidsrepræsentanter. Planmæssigt sælger så S og SF deres sjæl for at få et forlig hen over midten med den borgerlige blok.

Aarhus Kommunes forskellige råd som de lokale fællesråd og ældreråd konsulteres i flere sager; men det forpligter ikke byrådet til noget som helst. Derfor er der heller ikke megen opmærksomhed om disse råd.

Lokalplaner skræddersys gerne til særinteresser, som vi så det ved udvidelse af Salling på Strøget. Det gælder også, hvis det går ud over bevaringsværdige huse. Et eksempel er Kellers Gård på Rådhuspladsen.

Et alternativ ville være at give de lokale fællesråd vetoret over for monstrøse byggeprojekter eller andre projekter, der mest er til gavn for de kapitalinteresser, der står bag.

Der blev efter kritik søsat en ny politik for borgerinddragelse, kaldet: "Aarhusmodel for borgerinddragelse". Den har dog ikke haft medvind. Nyeste skud på stammen er borgermøder, hvor en mindre gruppe interesserede borgere, udtaget efter sindrige statistiske principper, indkaldes til diskussion. Det bliver næppe de brændende problemer om velfærd, handicappede og social dumping, der her tages op.

2.e Arbejde og bolig

Aarhus Kommune er en stor bygherre og en stor arbejdsgiver. Ved de store byggeprojekter, der i disse år udføres for kommunen f. eks. i havneområdet, har fagbevægelsen konstateret en omfattende brug af underbetalt, østeuropæisk arbejdskraft. Der er set tilsidesættelser af arbejdsmiljø- og andre regler. Aarhus Kommune påstår, at den opfylder internationale konventioner om ligebetaling af udenlandsk arbejdskraft, og at overholdelsen kontrolleres.

Kommunisterne siger: ikke godt nok. Udnyttelse af underbetalt udenlandsk arbejdskraft, mens danske bygningsarbejdere går arbejdsløse, er social dumping og skal stoppes!

Også i Aarhus bremses unge i deres uddannelse af en kronisk mangel på praktikpladser. Konsekvent anvendelse af sociale klausuler på

kommunale byggerier og udliciterede opgaver sammen med effektiv kontrol, kunne løse i alt fald noget af problemet.

Kommunale ejendomme, offentlige anlæg, veje og kloakker forfalder. Her mangler en gennemgribende renovering. Især kan peges på energirenovering af bygninger.

Aarhus Kommune har i 2012 sænket sit tilskud til anlægsudgifter for alment boligbyggeri fra 14 til 10%. Det sker på trods af boligmangel og arbejdsløshed blandt bygningsarbejdere.

2.f Folkelig kultur på nedtur

Aarhus viser profil på kulturområder som musik, billedkunst, teater og sportsbegivenheder. Hertil er ofte søgt sponsormidler fra store firmaer og fonde, hvilket naturligvis som modelyse indebærer en ærbødig og ukritisk holdning overfor giverne. Der er satset mange penge på at blive EU-kulturbby i 2017.

Til gengæld har den folkelige kultur været på afmagringskur. At der bygges et nyt, flot hovedbibliotek på havnen opvejer ikke, at et stort antal lokale biblioteker er lukket, at der er færre penge til bøger og mindre service. Lokale beboerhuse, der er ramme om den lokale, kulturelle udfoldelse, er i stort omfang lukket eller fratræget personale.

Der er lukket væresteder for handikappede og mennesker med forskellige sociale problemer. Der er lukket ungdomsklubber, der er værdifulde ikke bare i social, men også kulturel sammenhæng.

Aarhus har betydelige befolkningsgrupper med oprindelse i andre kulturer. Denne rigdom kunne gives meget bedre rammer og udfoldelsesmuligheder, f. eks. ved afholdelse af en årlig kulturfestival i forbindelse med festugen.

Den ikke-kommercielle kultur skal støttes i alle dens former. En vigtig del er den folkelige kulturdudfoldelse.

3. Hvorfor er det gået galt i Aarhus Kommune?

Det er halsløs gerning at forsøge at vende den forkerte og farlige nedskæringskurs uden at forstå, hvilken baggrund den har. Kun gennem denne indsigt kan man rette kampen mod de rette modstandere. Det gælder uanset, om det er store eller små modstandere, eller om kampen har kort eller langt perspektiv.

3a. Nedskæringer er EU-politik

Gennem mere end 10 år er den kommunale sektor blevet udsultet. År for år er der trukket penge væk fra ældrepleje, børnepasning, folkeskoler osv., så der i dag ikke er ressourcer nok til at opretholde den standard for basale velfærdsydelser, vi havde i 90'erne. Først skete det af ideologiske årsager under VKO-regeringen, der blot ønskede at minimere den offentlige sektor mest mulig.

Nu sker det under henvisning til den globale finanskrisen og euroens problemer. At skabe tillid hos finansmarkeder og investorer, er argumentet for, at velfærden skal skæres ned til en skygge af sig selv.

Men vi skal ikke acceptere denne logik.

Overalt i EU skæres der nu dramatisk ned på de offentlige udgifter, på antallet af offentlige ansatte, på deres løn og arbejdsvilkår og på velfærden.

Pengene i EU-landene er i stedet brugt til enorme bankpakker til finanssektoren, og nu skal de almindelige befolkninger holde for, i et forsøg på at redde euroen og de store finansyrster.

Resultatet er endnu større arbejdsløshed, endnu mere fattigdom, krise og stagnation. Hele EU-området er ved at blive drevet ned i et sort hul, kun for at redde den finanssektor, der har spekuleret pengene op.

Det giver ikke nogen mening, at denne regering skal betales af den almindelige dansker, spanier, tysker eller græker. Vi har jo ikke spekuleret på børsen. Vi har blot forsøgt at skaffe os et dagligt arbejde og passe det.

Den kollektive velfærd, der er opbygget over flere årtier, garanterer en nedre grænse for, hvor omfattende fattigdommen kan blive. Den må under ingen omstændigheder brydes ned og ødelægges.

Derfor må vi sige fra nu. Befolkningerne i en lang række EU-lande siger fra. Det må vi danskere også gøre.

I Danmark dikteres nedskæringspolitikken af EU's finanspagt, som et flertal på Christiansborg har bundet os til. Den dikterer, hvor mange penge, der må bruges på velfærd, ikke kun for staten, men også for regioner og kommuner.

3.b Regeringens politik, budgetloven og KL
Et bærende princip i det kommunale selvstyre er, at den valgte kommunalbestyrelse i hver kommune lægger et budget ud fra, hvad den vil tilbyde borgerne. Derefter fastlægges den skatteprocent, der skal til, for at skaffe penge til veje. Men tilgodeses dette princip, kan regeringen ikke samtidigt garantere opfyldelsen af EU's økonomiske forskrifter. Disse er

med tiden strammet mere og mere op, sidst med finanspagten med ikrafttræden 2013.

EU vandt, og det kommunale selvstyre tabte. S-SF-regeringen vedtog med støtte af den borgerlige blok en budgetlov, der trådte i kraft 2014. Det er en underdanig afskrift og udmøntning af EU's finanspagt. Det offentlige årlige budgetunderskud må højest være 1/2% af nationalindkomsten. Bøderne for kommunernes overtrædelse af de tilladte serviceudgifter skærpes endnu en gang.

En konsekvens af loven er, at VKO's nedskæringslinje fortsættes med forstærket fart. Hvor VKO-regeringen tillod en vækst i de kommunale budgetter på den anden side af 1%, sænkede S-SF væksten til 0,8%. Med vedtagelse af den berygtede vækstpakke i 2013 røg væksten ned på 0,6%.

Ved de årlige forhandlinger mellem regeringen og KL om blandt andet budget har KL, uanset S-SF flertal, ikke gjort det mindste forsøg på at forsvare velfærdsydelseerne mod forringelser.

Heller ikke Aarhus socialdemokratiske borgmester, der sidder i KL's bestyrelse, har gjort vrøvl, så det kunne høres.

Det er nødvendigt, at sige det helt klart: det er en komplet umulighed at administrere en dansk kommune indenfor de rammer, som er lagt med EU's finanspagt og regeringens budgetlov, uden at det går alvorligt ud over den kommunale service og de offentlige ansattes betingelser.

Kommunistisk Fællesliste vil ikke acceptere finanspagtens og budgetlovens rammer. Der er brug for et kommunalt oprør NU.

Vi er udmærket klar over, at der er etableret et omfattende straffesystem, der udskriver automatiske bøder til kommunerne, hvis de sprænger de rammer, der er lagt ned over dem.

Kommunistisk Fællesliste ser det som sin vigtigste politiske opgave at være med til at mobilisere modstanden blandt de mange i Aarhus, der rammes af nedskæringspolitik-

ken. En kommune alene formår ikke alene at bryde lænkerne. Det kan mange kommuner sammen. Alle kommuner er underkastet de samme diktater. Vi vil, at Aarhus går foran i kampen.

3.c Kommunalreform og koncerntænkning Kommunalreformen blev vedtaget 2005 under VKO-regeringen. Den daværende indenrigsminister påstod, at reformen handlede om at udvikle det lokale demokrati og at fremtidssikre velfærdssamfundet. Antallet af kommuner blev reduceret til en tredjedel, og amterne blev slået sammen i regioner, hvis økonomi blev styret fra indenrigsministeriet.

Reformens egentlige formål var at fremme såvel central styring som privatisering og udlicitering af offentlige opgaver. Med nye og større kommuner blev det mere tillokkende for private firmaer at byde ind på arbejdsopgaverne. Reformen satte endvidere gang i lukning af mindre skoler og sygehuse.

Nærmere undersøgelser har ikke kunnet bekræfte, at udlicitering giver besparelser. En undtagelse er dog de tekniske områder, hvor besparelserne endda er meget begrænsede og usikre. Sikker er det, at udlicitering medfører betydelige udgifter til dokumentation og kontrol. Når kommunens betaling for en opgave oven i skal indeholde en pæn profit til et private firma, kan regnestykket kun gå op gennem enten forringet kvalitet eller opskruet arbejdstempo.

Med et i forvejen højt arbejdstempo er konsekvensen øget stress og nedslidning. Det betyder forringet livskvalitet og helbred for de arbejdende. Det øger igen trækket på resourcer andre steder i det offentlige system. Eneste vindere er ejerne af de firmaer, der har fået opgaverne.

Også indførelsen af "frit valg" af leverandør af velfærdsydelse er borgerligt tankegods. Det samme gælder "frit valg" på skoleområdet. Umiddelbart lyder det som et gode for brugeren, men i realiteten er der tale om en underminering af den kollektive velfærdsmodel. "Frit valg" betyder, at borgeren tildeles

ret til en ydelse hos én blandt flere forskellige, helst private, aktører. I stedet for et fælles ansvar for kommunens ydelser, træder den individuelle købers fornemmelse af tilfredshed. Er man utilfreds, går man til en anden leverandør eller tilkøber sig måske en ekstra ydelse, hvis man har råd. Kommunens og fællesskabets ansvar for kvaliteten og omfanget af velfærdsindsatsen forflygtiges. Bureaukrati og kontrol øges markant.

Nye ansvarsområder er overført til kommunerne: handicappede voksne, sårbare børn og unge, genoptræning og forebyggelse. Flere års smøl med bygning af boliger til svært handicappede indbragte i 2012 Aarhus Kommune en alvorlig reprimande fra Statsforvaltningen. Endelig har kommunerne fået ansvaret for beskæftigelsen, således at private operatører også her kan komme til fadet på bekostning af kvaliteten og de arbejdsløse.

Som virksomhed styres Aarhus Kommune i stigende grad med den private koncern som forbillede (New Public Management). Det betyder, at ledelserne mindsker medarbejdernes medbestemmelse, ser bort fra deres faglige indsigt og øger kontrollen med dem.

4. Til modstand mod nedskæringer

Den første store nedskæringsrunde i 2006 på 410 mio. medførte omfattende og virkningsfulde protester og demonstrationer, hvor især hjemmehjælpere og pædagoger gik foran. De offentligt ansatte koordinerede effektivt deres protester i DKF, Den Kommunale Fællesrepræsentation. Fagbevægelsen på det private område samt forældregrupper mfl. sluttede op.

Op til kommunevalget i 2009 indgik LO-fagbevægelsen en aftale med partierne til venstre i byrådet for om muligt at bremse nedbrydningen af den kommunale velfærd. Bl. a. hed det her, at udliciterede opgaver skal være velbegrundede og konsekvenserne vurderet. Det brede budgetforlig for 2011-14 viste klart, at byrådsflertallet på ingen måde respekterede aftalen. LO-Aarhus har givet op i forhold til at gentage forsøget i 2013.

Selv om omfanget af protester og demonstrationer ikke efterfølgende har haft det samme omfang som i 2006, har byen til gengæld har set flere eksempler på lokale protestbevægelser i forbindelse med kommunale nedskæringsplaner. Beboere har udvist stor fantasi og udholdenhed i kampen. De har vist, det kan betale sig at tage kampen op, og dermed været til inspiration for andre. Således lykkedes det at forhindre lukningen af Aaby Bibliotek i 2006 og Rundhøjskolen i 2012.

Kommunisterne vil til enhver tid støtte sådanne lokale kampe.

5. Listeforbund med Enhedslisten

Kommunistisk Fællesliste har i langt de fleste kommunalpolitiske sager, der er behandlet i byrådet, taget den samme stilling som Enhedslisten og vil derfor søge listeforbund med denne. Det betyder, at får liste R ikke valgt en kandidat, vil stemmer på denne liste blive overført til Enhedslisten. Når kommunister alligevel stiller op selvstændigt til byrådsvalg i Aarhus, skyldes det mere grundlæggende politiske forskelle og vægtninger. Hvilket kan få betydning på længere sigt. For Kommunistisk Fællesliste er blandt andet kampen mod EU en integreret del af det kommunalpolitiske arbejde for velfærd og imod social dumping. Hvilket også fremgår af dette program. Kom-

munistisk Fællesliste har endvidere et klart socialistisk perspektiv i den kommunalpolitiske kamp som en del af den kamp, der skal mobilisere arbejderklassen til at overtage ledelsen af samfundet i hele befolkningens interesse.

6. Kommunisterne krav

I centrum for kommunisterne kamp for en anden vej for Aarhus Kommune er forvandlingen af bystyret fra at være løftestang for den lokale gennemførelse af EU's politik til at være en styring af og for Kommunens borgere.

Kommunistisk Fælleslistes hovedkrav er:

- Kommunalt oprør mod budgetlov og EU-styring af kommunens økonomi
- Velfærden skal udvikles, ikke afvikles
- Nej til privatisering og udlicitering, opgaverne tilbage til kommunen
- Stop social dumping
- Styrk borgerindflydelse og medarbejderdemokrati i kommunen
- For et rent miljø, for en bæredygtig udvikling af kommunen
- For et rigt, folkeligt kulturliv med respekt for forskelligheder

Husk, at al forandring skabes nedefra, når de, der var tiltænkt tilskuerens rolle, træder ind på scenen.

KOMMUNISTISK FÆLLESLISTE:

G-mail: kommunistiskfaellesliste@gmail.com

Facebook: <https://www.facebook.com/KommunistiskFaellesliste?ref=fn>

Kommunistisk Fællesliste er en fælles liste for følgende aarhusianske partiafdelinger:

KPiD, Kommunistisk Parti i Danmark

Aarhus afd.

Afdelingsformand Hans Nielsen

Mail: monde@stofanet.dk

Telefon 21 75 05 49

Hjemmeside: www.kommunisterne.dk

Presse: Arbejdere

www.kommunist.dk

Kommunistisk Parti, Aarhus afd.

Cafe Oskar, Mejlgade 49

Formand Paul Jentszch

Telefon 23 63 53 84

Mail: oskar@kommunister.dk

Hjemmeside: www.kommunister.dk

Presse: Arbejdere

www.arbejderen.dk